

A person is standing on a circular stage, illuminated by blue spotlights. The person is wearing a light-colored shirt and dark pants. The stage is surrounded by a circular railing. The background is dark with blue light beams creating a dramatic effect.

CLOCKWORK ORANGE

at
AARHUS TEATER

A Clockwork Orange – ondskabens psykologi

Af Henrik Høgh-Olesen
Professor i Social- & Personlighedspsykologi,
Aarhus Universitet

A Clockwork Orange udspiller sig i et nedslidt og kuldslået storbyssamfund engang i en fremtid, hvor ungdomsbander på en blanding af mælk og stoffer slår tiden og hinanden ihjel. Der er absolut intet meningsfuldt eller konstruktivt, som de kan tage sig til; men kan man ikke skabe, så kan man ødelægge. Alt hvad der blot for et øjeblik kan pirre, stimulere, rejse og udløse en spænding i dem, tager de i brug, for ind imellem disse excesser er der kun TOMHED.

Stykkets hovedkarakter, Alex DeLarge, er leder af en sådan bande. Han er karismatisk, vittig, begavet, og han har en udtalt lidenskab for Beethovens musik – "Gode gamle Ludwig van", som han kærligt kalder ham. Men tag ikke fejl: Alex er en sadistisk voldspyskopat, og han vil uden skrupler bruge dig, som han har lyst.

PSYKOPATI OG ASOCIALITET

Psykologisk betragtet tilhører Alex gruppen af dyssociale personlighedsforstyrrede: de såkaldte psykopater. Denne gruppe udgør omkring 1,2 % af menneskeheden; men i særlige miljøer såsom i fængsler og bander kan frekvensen være helt oppe på 15-25%.

Men Alex er ikke bare psykopat, han er også sadist. Han oplever pirring, lyst og personligt velvære, når han dominerer andre og påfører dem lidelse. Eksperimenter med voldelige psykopater i fængsler har vist, at når man viser dem billeder og film, hvor nogen udsættes for smerte, og så beder dem forestille sig, at det var dem personligt, som blev udsat for disse lidelser, så går hjernens almindelige empatikredsløb i gang, og de gyser og væmmes som almindelige mennesker. Men beder man dem forestille sig, at det er andre, der bliver udsat for disse lidelser, så går hjernens lyst- og belønningscentre pludselig i gang. Og så er det, der foregår, ikke længere væmmeligt men behageligt at se på, og sådan reagerer almindelige mennesker nu engang ikke.

Også på andre måder udviser psykopaten en distinkt hjerneprofil. Der er tilsyneladende mindre grå materie i den præ-frontale cortex og færre forbindelser mellem frontallapperne (der står for overblik, viljestyring og selvkontrol) og hjernens belønningscentre, og disse anomalier er med til at forklare psykopatens impulsstyrede adfærd og manglende overblik, empati og skyldfølelse.

SADISMENS MEKANISMER

Dybdegående kliniske interviews med sadistiske psykopater har samtidig afsløret nogle af de psykologiske mekanismer, der udløser og styrer voldspyskopatens sadistiske fantasier, og det er en skræmmende verden, der åbner sig, når vi med psykopaten som guide forsøger at trænge ind i sadismens forskruede psyko-logikker. Det er som en rejse til mørkets hjerte, for hvordan kan nogen finde det lystfuldt at pine andre, og hvordan kan disse over for sig selv forsvare en sådan adfærd?

Hvis der er én hovedgrund til, at en voldspyskopat gør, som han gør, så er det, at han gennem fornedrelsen af et andet menneske, kan fremstå forøget og forstørret i sit eget selvbillede. Inden denne trang overvælder

ham, har han som oftest oplevet en pludselig og brat psykologisk nedtur, som han hverken kan tolerere eller håndtere på rationel vis. Han føler sig degraderet og søger oprejsning, og her kan degraderingen af en anden hjælpe ham. Gennem fornedrelsen af den anden "beviser" han sin overlegenhed. Lige her og nu er han universets herre. Han holder et andet menneskes liv og skæbne i sine hænder, og jo mere offeret klager, skriger og beder for sit liv, jo stærkere mærker han sin magt. Snarere end medfølelse føler voldspsykopaten nu en voldsom opstemthed og begejstring. Offerets lidelser er den eliksir, som giver ham selvfølelsen tilbage, for de er det synlige bevis på, at han har styr på tingene, at alt går efter planen, og at han er dette storslåede og magtfulde væsen, som han altid har vidst, at han var. Jo mere rædsel den anden føler, jo stærkere oplever psykopaten sin kraft. Hans selvfølelse vokser simpelthen med frygten i den andens øjne. Når voldspsykopaten så har genrejst sit selvværd, så er offerets fornedrede og ødelagte krop som det plastikkrus, hvorfra han drak sin eliksir. Når tørsten er slukket og vandet væk, så har kruset tjent sit formål. Det er nu ubrugeligt og kan krølles sammen uden tanke og smides væk.

Psykologisk betragtet definerer vi ondskab, som den bevidste hensigt uprovokeret at ville skade andre, blot for at tilfredsstille egen lyst, og ud fra denne definition er Alex selve onskabens personifikation. Som hovedkarakteren Patrick Bateman i Bret Easton Ellis' *American Psycho*, er han én af fiktionens sorteste protagonister. En absolut asocial og dysfunktionel organisme. Alligevel har vi gysende lyst til at følge Alex og hans bande, når de med sex og ultravold fylder natten med skrig og overgreb, og det paradoks må vi leve med!

FRIHED OG TVANG

Da Alex på et tidspunkt fanges og indskrives i et psykologisk behandlingseksperiment, hvor man gennem aversionsterapi forsøger at få ham til at føle kvalme og ubehag overfor seksuelle og voldelige stimuli, starter en række nye overgreb. Nu med Alex som offer.

Aversionsterapien var et indlæringspsykologisk fejlskud, som man i 1950'erne forsøgte at anvende på f.eks. homoseksuelle. Man lod billeder af homoseksuelle aktiviteter blive fulgt af ubehagelige elektriske stød, mens billeder af heteroseksuelle aktiviteter blev fulgt af forskellige belønninger. Men da homoseksualitet er en naturlig variation, som man ikke kan aflære, så var man aldrig i stand til at få varige effekter af denne behandling, hvorfor den blev opgivet.

Forfatteren Anthony Burgess, der i 1962 skrev romanen *A Clockwork Orange*, var indædt modstander af denne "ingeniør psykologi", da han frygtede, at den ville tage det frie valg fra mennesker, og reducere dem til væsener, der - som Pavlovs hunde - kunne styres gennem simple associations-indlæringer.

Efter behandlingen er Alex blevet adfærdskorrigeret, og han kan nu leve uden at føle trang til vold og sex; men ikke fordi han har valgt det sådan. Han er bare blevet titlens mekaniske grøntsag: *A Clockwork Orange*. Blød og organisk på ydersiden, men mekanisk som et urværk inden i. For hvis vi gennem simple aversionsmekanismer kan manipulere mennesker til at gøre, det vi ønsker, har vi så ikke bare skabt mekaniske robotter frem for frit tænkende moralske individer, spørger Burgess? Og er man overhovedet "god", når man ikke har andet valg end at gøre "det gode", fordi vold, aggressivitet og sex giver én kvalme?

Det er interessante spørgsmål, og i dette etiske spændingsfelt henter fortællingen sin moralske styrke og samfundskritik. Som publikum lokkes vi ind med billeder af vold, sex og grænseoverskridelser, og når vi så er inde, går en moralfilosofisk understrøm i gang, som trækker os længere og længere ud på dybt vand.

Burgess' roman gav os noget at tænke over, og da Stanley Kubrick i 1971 skabte sit filmmesterværk over bogen, fik disse tanker kød og blod igennem nogle uforglemmelige billeder af kroppe, der ødelægges og fornedres.

Men du vil åbenbart tættere på og længere ind, kære tilskuer, så du har nu løst billet til grusomhedens teater og sat dig i din stol parat til at lade dig divertere med lidt ultravold og terror af fineste aftapning. Fint nok. Jeg er med dig hele vejen. Også jeg har sat mig på én af disse stole. Men hvad siger det om os, at vi har lyst til at følge Alex ind i mørkets hjerte?

Ja, hvad siger det egentlig?

Antihelten Alex

Interview med instruktør og scenograf **Nathalie Mellbye**
Af dramaturg **Tine Voss Ilum**

Hvem er Alex? Du kalder ham både "Frelseren" og "Fristeren".

A Clockwork Orange udspiller sig i et dystopisk dysfunktionelt samfund, der drives frem af vold og kriminalitet. Alex kommer fra et socialt boligbyggeri, han har et hjem og går i skole, men hvis du ikke ser nogen fremtid for dig, så kan du lige så godt pisse på hele systemet. Og det er der, det virkelig kan blive farligt. Ungdommen kan ikke se nogen fremtid for sig; 'Hvis alle er ligeglade med os, så er jeg også ligeglad med dem'. Det er skrevet som en sci-fi, men vi genkender det alligevel.

Alex har ungdommens storhedsvanvid. Han har en heftig selvtillid. Han befinder sig i en verden, som han ejer. Når han går ind i et rum, så ejer han det! Han har en stor kunnen indenfor musikken og æstetikken, ser det højnede og smukke i et klassisk stykke musik. Han forholder sig til bibelske fortællinger, fordi de rummer filosofiske spørgsmål, som han interesserer sig for. Og han går til verden med en tro på, at han har ret til at æde den. Derfor er han dragende, fordi man gerne selv vil være et menneske, som er i verden med samme selvfølgelighed. Men han søger også ekstremiteterne og udøver retten til at leve i en blodrus, være destruktiv eller hvad han nu lige vil. Alex er en lederskikkelse, der både sætter sig selv som en form for martyr, men også som en bøddel, der står over Jesus-figuren som en antikrist.

Hvorfor er det vi alligevel har lyst til at følge ham og lytte til hvad han har at sige?

Det er fordi, han er enormt charmerende. Han er flabet, legende og lystfuld. Han er hele tiden ovenpå og ved, hvordan han kan trække folk rundt i manegen, hvordan han snor en socialrådgiver om sin lillefinger, eller kan komme hurtigt ud af fængslet. Han er et overskudsmenneske, en rockstar. Det er hans fortælling, han har kontrollen, og det er han sig fuld bevidst. Der fortælles fra hans point-of-view, som publikums 'trofaste fortæller', hvilket er med til at retfærdiggøre hans handlinger. Det bevirker, at man som publikum måske glemmer at stoppe op og tænke over, om det er rigtigt at udøve vold i et allerede voldeligt samfund.

Hvorfor denne fascination af det grusomme?

Jeg var 15 år, da jeg så Stanley Kubricks *A Clockwork Orange* for første gang. Jeg kan i særdeleshed huske, hvor voldsom voldtægten var. Det var så sindssygt velkomponeret æstetisk, men samtidig virkelig voldsomt, hvilket gjorde det foruroligende, fordi det både var dragende og vildt forkert.

I mine teenageår dyrkede jeg ultravold og ekstremiteterne med film af for eksempel Tarantino og senere hen Haneke. Det var en stor kontrast til den lille trygge by i Norge jeg voksede op i. Men det tappede ind i en teenagevibe, et behov for at være udadreagerende og ikke bare være

pæn, som var det, jeg faktisk var på det tidspunkt. Lysten til destruktion, lysten til at hengive sig til voldsomheder og voldsomme udtryk fandtes i den kunst og musik, jeg dyrkede. For mig at se, er det at være skabende en større mulighed, end destruktiv vold. En mulighed som jeg havde, men som Alex måske ikke har.

A Clockwork Orange er god fortælling, fordi vi følger Alex, som en supercharmerende antihelt, der også er psykopat. Fortællingen tager os langt ud i forhold til, hvem vi holder med. Samtidig er der ingen helte i fortællingen og det sætter min egen dømmekraft på spil. For hvordan kan jeg sidde og se på noget som en voldtægt og æstetiserer det? Hvorfor er ekstrem kunst interessant? Måske fordi, det rammer ind vores instinkter og det tabuiserede. Det rammer ind i menneskers mørke og grimme sider, som vi alle rummer.

Hvad siger A Clockwork Orange om det at være menneske og det humane valg mellem godt og ondt?

Det som er på spil i *A Clockwork Orange*, er magtbalancen og selvretfærdigheden i magtbalancen. Alex ser selvretfærdighed i at smadre et andet menneskes liv. Og selvretfærdighed er den største hybrisfejl, Alex begår. Han handler ud fra en forståelse af verden, hvor han stiller sig selv bedre end andre og har derfor retten til at træffe valg på deres vegne. Men han får frataget sin egenrådighed. Statsmagten ser en selvretfærdighed i at fratage ham det valg, og den metode kan man argumentere både for og imod. Der er ingen helte. Statsmagten udøver et stort overgreb på individet, og fratager mennesket dets ultimative frihedsrettighed, nemlig dets frie valg. Det reagerer vi på med sympati. Samtidig ønsker vi heller ikke det samfund, som individet skaber med sine ultravoldelige handlinger. Der er en ambivalens i det. Vi ved ikke, om vi til sidst hepper på, at Alex får sit frie valg tilbage eller ej. Straffen er dog ikke kun retten til at vælge, de fratager ham også lysten. Det oplever vi som publikum i 2. akten. Vi mister Alex, vi mister lysten og det legende, så når det kommer tilbage, er det umiddelbart en følelse af "Yes". På den måde ligger der en heltedyrkelse i iscenesættelsen, som ikke er helt sort/hvid.

Sproget "Natsat"

A Clockwork Orange er en dramatisering af Anthony Burgess' roman med samme navn. Bogen indeholder en masse ord, som er ungdomsbandens slang også kaldet "Natsat", som de taler i stedet for det etablerede sprog.

Dramatiseringen er lavet af forfatteren Bjørn Rasmussen. Han har taget teksten, som i sig selv er billedrig og skabt nogle nye billeder og ny poesi. Bjørn Rasmussens kødfyldte sprog skaber scener, der er rablende, fabulerende, fantasifulde og smukke. Han har desuden leget med og digtet videre på det fiktive sprog, med ord og udtryk som; røvhulsfrugt, præspærmsnat, benved, salsa i nochi og mundskyl.

NATSAT-ORDLISTE

Dansk oversættelse (originalversion) – betydning

Babuska (*baboochka*) – Gammel kvinde

Brætso (*bratchny*) – Dumt svin

Britva (*britva*) – Kniv

Buko (*brookoko*) – Mave

Fremtitte (*vareet*) – Tilberede

Glas (*glazz*) – Øje

Gorlo (*gorlo*) – Hals

Grasni (*grazhny*) – Beskidt, uhumsk

Grødvig (*krovvy*) – Blod

Gubber (*goober*) – Læber

Gulliver (*gulliver*) – Hoved

Karlo (*charlie*) – Præst

Kløver (*cluver*) – Næb, næse

Litso (*litso*) – Ansigt

Lomtik (*lomtick*) – Stykke, smule

Malchick (*malchick*) – Dreng

Moloko (*moloko*) – Mælk

Nagøj (*nagoy*) – Nøgen

Natsat (*nadsat*) – Teenager

Rot (*rot*) – Mund

NATHALIE MELLBYE
Instruktør, scenograf og kostumedesigner

Nathalie Mellbye er uddannet ved Den Danske Scene-kunstscole i 2012 og har siden 2020 været huskunstner på Aarhus Teater. Hun blev nomineret til en Reumert for Bedste Instruktør på hendes instruktørdebut *A Clockwork Orange* i 2021. På Aarhus Teater har hun desuden lavet scenografien til *denungewertherslidelser*, *En Fortælling Om Blindhed*, der foruden Aarhus Teater også spillede på Teater Momentum i Odense og Sort/Hvid i København, *Når vi døde vågner* og *The Supreme Gentleman*. Nathalie Mellbye har desuden stået bag scenografi på forestillingerne *Odyseen*, *INTET* og *Symposion* på Det Kgl. Teater, *Becoming Bird* på S/H, samt forestillinger på Husets Teater, Teater Nordkraft, Københavns Musikteater, Teater Katapult, Teatret Svalegangen, Odense Teater og Aalborg Teater. Hun har senest instrueret og stået bag til scenografi til *Frankly My Dear I Don't Give A Damn* på Aarhus Teater og er en aktiv del af LOGEN der senest har stået bag den performative salon *Monsterbal* på Husets Teater.

ASTRID LINDGREEN HJERMIND
Assisterende scenograf

Astrid er uddannet scenograf og kostumedesigner ved The Royal Conservatoire of Scotland i Glasgow og California Institute of The Arts i Los Angeles. Sammen med Nathalie Mellbye skal hun arbejde med scenografi og kostumer på forestillingerne *A Clockwork Orange*, *Stuepigerne* og *Traum* på Aarhus Teater i 2023. Senest var hun assisterende scenograf på Den Jyske Operas *Sunset Boulevard* og stod for scenografi og kostumer på kortfilmen *Stranden*. Tidligere har hun blandt andet været med til at lave *Dreams & Nightmares* på Dansekapellet, *Brøgger* på Republique og *Min Allerkæreste Søster* på Bådteatret.

KIM GLUD
Lysdesigner

Kim Glud har arbejdet med teaterproduktion siden han var ganske ung og har arbejdet ved Odense Teater og Odense Musikteater som lys-, scene- og videotekniker samt Den Fynske Opera. Siden 2014 har han fast tilknyttet Aarhus Teaters to scener Studio og Stiklingen og været lysdesigner på flere forestillinger herunder *#Amlet*, *4:48 Psykose*, *A Clockwork Orange*, *Når vi døde vågner*, *Man vokser op*, *Himmelvendt*, *Frankly my dear I don't give a damn* og senest *Bang*. Han skabte desuden videoen til scenografien på *Ordet*, der både blev reumertnomineret for Årets Scenedesign og modtog Reumert-prisen for Årets Forestilling.

AKI BECH
Lyddesigner

Aki Bech er uddannet fra Den Rytmske Højskole i 2010 og har lang erfaring som lydtekniker og musiker på spillesteder, turnékoncerter og festivaler, blandt andet åbningen af Aarhus Festuge med *THE END* skabt af den japanske komponist og DJ, Keiichiro Shibuya i 2016. Han har desuden været en del af det lydtekniske hold på *Klokken fra Notre Dame* på Fredericia Teater, *Svend fra Randers* på Randers Teater og *Sandmanden* på Aarhus Teater, hvor han også senest har stået bag lyddesignet på *Frankly My Dear I Don't Give A Damn*.

MADS HORSBØL
Musikalske arrangementer

Mads Horsbøl har tidligere lavet lyddesign og kompositioner på Aarhus Teaters forestillinger *A Clockwork Orange*, *YCLWB* og *Vita Danica*, på Teater Fluks' forestilling *Væk, Dix* og den reumertvindende *[pAp-kAs]* for Hvid Støj Sceneproduktion, *De 39 Trin*, *Baskerville*, *Shakespeares Samlede Værker* og *Greven af Monte Cristo* på Himmerlands Teater, den prisvindende *Habibi* på Opgang2 og *Tak for Venligheden* på Teater Papirhud. Mads Horsbøl har desuden skrevet musik til Søren Marcussens digtsamlinger og er en del af den musikalske duo Balliancen.

LASSE STEEN
Skuespiller, musikalske kompositioner og kapelmester

Lasse Steen er uddannet skuespiller ved Den Danske Scenekunstscole i Aarhus i 2020 og han debuterede samme år med sin iscenesættelse af Jonas Eika's roman 'Lageret Huset Marie', for hvilken han modtog CPH Cultures pris Årets Gennembrud. Lasse Steen var i sæsonen 2021/2022 en del af Aarhus Teaters ensemble og har, udover *A Clockwork Orange*, medvirket i *Man vokser op*, *Alt er Umuligt*, genopsætningen af *Ordet* samt *Sandmanden*, for hvilken han modtog Reumerts Talentpris. Lasse har desuden medvirket i flere film og musikvideoer, og arbejder også som musiker/komponist.

EMIL PRENTER
Skuespiller

Emil Prenter blev i 2018 færdiguddannet som skuespiller ved Den Danske Scenekunstscole i København. Han har blandt andet medvirket i teaterforestillingerne *Mand Uden Hensigt* på Republique og i *Riget* på Det Kongelige Teater. På skærmen har man kunnet opleve Emil Prenter i TV2-serien *Sex* og i Netflix-serien *Skruk*. I 2020 blev Emil Prenter en del af Aarhus Teaters ensemble, hvor han har medvirket i *Teaterkoncert C.V. Jørgensen*, *Et Juleeventyr* og *A Clockwork Orange*. I sidste sæson medvirkede han i *Ordet*, *Man vokser op*, *Romeo & Julie* og i musicalen *Caberet*. I denne sæson har man kunne opleve ham i hovedrollen som Erasmus i *Erasmus Montanus* og i *Et Juleeventyr*. Udover hovedrollen som Alex i *A Clockwork Orange* og kan man i 2023 opleve ham i den bærende rolle som Che i musicalen *EVITA*.

SOFIA NOLSØE
Skuespiller

Sofia Nolsøe er uddannet fra Statens Teaterscole i 2011 og medvirkede herefter i forestillinger på bl.a. Folketeatret og på Det Kgl. Teater. Sofia Nolsøe blev en fast del af ensemblet på Aarhus Teater fra sæson 2015/16, hvor hun bl.a. har medvirket i *Fornuft og Følelse*, *Dancer in the Dark* og teaterkoncerterne *Imagine* og *American Spirit*. Hun har derudover medvirket i *Erasmus Montanus*, i *The Rocky Horror Show* og i Bowies musical *Lazarus* og senest som Sally Bowles i musicalen *Cabaret*. I december 2021 modtog Sofia Nolsøe Danske Teaterjournalisters prestigefyldte pris Teaterpokalen 2021 for sin præstation i *Når vi døde vågner* og *A Clockwork Orange*.

AARHUS TEATERS KOR

Aarhus Teaters Kor blev dannet i efteråret 2016 med den hensigt at kunne lave nye former for arrangementer på Aarhus Teater og åbne op for nye fælles oplevelser mellem teatret og publikum. Aarhus Teaters Kor holder til på teatret og giver koncerter og synger både i og uden for huset og har på Aarhus Teater medvirket i forestillingerne *Dancer in the Dark*, *Lyden af de skuldre vi står på*, *Biedermann* og *Brandstifterne* og i *A Clockwork Orange*. Aarhus Teaters Kor dirigeres fra 2023 af Mathias Skaarup Sørensen. Korarrangementer og indstudering til *A Clockwork Orange* er varetaget af Frieda Funk.

AARHUS TEATER

Business

Aarhus Teater har et stærkt samarbejde med erhvervslivet. Vi har et eksklusivt partnerskabsnetværk med en lang række virksomheder, der støtter Aarhus Teater og selv opnår fordele ved det.

Har du lyst til at vide mere om vores partnerskabsnetværk, så kontakt os eller læs mere på aarhusteater.dk.

FONDE

Købmand Herman Sallings Fond

CAC Fonden

Knud Højgaards Fond

NRGi Værdipulje

Per og Lise Aarsleffs Fond

Spar Nord Fonden

StøtteForeningen FHH

Vilhelm Kiers Fond

Aage og Johanne Louis-Hansens Fond

Aarhus Oliefabriks Fond for Almene Formål

Aarhuus Stiftstidendes Fond

SCALA SCENE PARTNERE

elbek **vejrup**
VERDI GENNEM IT

Jyllands-Posten

LINDBERG

OK

Poul Schmith
KAMMERADVOKATEN

STUDIO SCENE PARTNERE

 A. Enggaard A/s

Handelsbanken

PANTULS

ASSET
ADVISOR

pedersen&nielsen
automobilforretning a/s

 BCOOL A/S

 heyday

pwc

BKI
foods

Holst, Advokat

 Ringkjøbing
Landbobank

 bravida

HUSTØMRERNE

Scandic

 Carlsberg

 **Jydsk
Emblem
Fabrik** A/S

schouw+co

 JYSKE BANK

 spar nord

CF MØLLER
ARCHITECTS

 **KONTAKTLINSE
INSTITUTTET**

 **SPAREKASSEN
KRONJYLLAND**

Clean Energy Invest

kvadrat

 STARK

 Danske Bank

lean on

Søren Jensen

Deloitte.

Malerfirma Dalsgaard & Co.

TEKA Ejendomme

 DLA PIPER

meyer donationen 1918-1919

AARHUS HAVN
PORT OF AARHUS

 Navest

EL:CON

NORTH
your risk guide

 FD - AARHUS

NRGI

FORMUE | PLEJE

Nykredit

A CLOCKWORK ORANGE

Forfatter
Anthony Burgess

Dramatisering
Bjørn Rasmussen

Isenesættelse, scenografi
og kostumedesign
Nathalie Mellbye

Lysdesign
Kim Glud

Lyddesign
Aki Bech

Musikalske arrangementer
Mads Horsbøl

Musikalske kompositioner
& Kapelmester
Lasse Steen
i samarbejde med
Sofia Nolsøe og **Emil Prenter**

Korarrangør og indstudering
Frieda Funk

MEDVIRKENDE

Alex
Emil Prenter

Bum m.fl.
Sofia Nolsøe

Kim m.fl.
Lasse Steen

Aarhus Teaters Kor
Sigrid Vibe Kristensen
Clara Skaarup Sørensen
Kristoffer Damgaard Vindum
Peter Burgaard
Clara-Marie Grarup Søgård
Signe Brun Bugge
Valdemar Heilskov Højlund
Peter Svane-Christiansen

AARHUS TEATER

Teaterdirektør
Trine Holm Thomsen

Direktør
Allan Aagaard

Dramaturg
Tine Voss Ilum

Producent
Annette Lindblad Væring

Produktionsleder
Line Bjergø

Scenechef
Jesper Ahnfeldt-Møllerup

Værkstedchef
Lars Fog

Kostumechef
Majken Banke Ova

Salgs- og marketingchef
Emilie Brøgger Jensen

Pressechef
Morten Daugbjerg

Forestillingsleder
Felicia Jafari Østerlund

Regissør
Sara Bach Conijn

Sufflør
Sofie Risager Aaby

Voice coach
Nini Matessi Schou

Musikproducer
Hjalte T. Ahnfeldt-Møllerup

Stuntkonsulent
Noora Hannula

Lysansvarlig
Bjarke Refslund Jensen

Lydansvarlig
Kim Engelbrecht

Opbygningsansvarlig
Kristian Skov

Teatermaler
Ruth Grønborg
Liva Wagner Hinnerfeldt

Rekvisitør
Marianne Glenhammer

Skrædder
Andrea Brabrand Momme

Sminke/mask
Vibeke Damgaard Prip

Lyd / lysafvikler
Aki Bech

Sceneteknisk afvikling
Jakob Thau

Teaterforlag
Nordiska Aps – Kbh

Programredaktion
Emilie Brøgger Jensen
Tine Voss Ilum

Plakatfoto
Petra Kleis

Forestillingsfotos fra afsluttende prøver
Rumle Skafte

Programlayout
Jørn Moesgård

Premiere
Aarhus Teater
Scala 20. januar 2023

Varighed
ca. 2 timer og 10 min inkl. pause

at
AARHUS TEATER